

SANITAT

Helicòpters

D'un temps ençà si hom hi para una mica d'atenció podrà veure i sentir sovint, massa sovint diria jo, helicòpters que en qualsevol hora del dia sobrevolen la ciutat de Tortosa a la recerca de l'heliport emplaçat al turó on es situa l'hospital Verge de la Cinta.

Són els aparells medicalitzats que transporten malalts que, per motius del seu estat de gravetat, no poden ser atesos pels serveis que ofereix el centre de referència de les Terres de l'Ebre. Tarragona o Barcelona, el Joan XXIII, el Vall d'Hebron o altres hospitals de la capital catalana solen ser el destí habitual dels qui són evacuats per mitjans aeris.

Cada vegada que sento el seu brunzir o que veig el seu enlairament penso el mateix: arribaran a temps? També penso en els familiars que, mitjançant el transport públic o en cotxe particular hauran d'acompanyar el pacient o la pacient que va a l'helicòpter. Penso en la seva angoixa i preocupació i, més prosaïcament, penso en el lloc on

s'hauran d'allotjar i la despesa que els comportarà el fet d'haver d'acompanyar i fer costat a qui l'helicòpter s'ha endut, si no tenen cap familiar que els aculli.

També penso que si tinguéssim uns millors serveis, amb una adient dotació d'especialistes i de l'instrumental necessari, els helicòpters volarien menys sovint. En certa manera la freqüència dels seus vols és el testimoni clar de què "la cosa no funciona". El Verge de la Cinta ha quedat obsolet i tot i la voluntat d'uns i altres, cada cop els helicòpters són més freqüents.

Diuen que falten metges, especialistes de branques mèdiques diverses, diuen també que els professionals de la salut d'altres contrades aquí no hi volen venir, i també diuen que alguns, vinguts d'altres països, passats uns pocs anys, marxen buscant millors condicions laborals i econòmiques. Sembla ser, per tant, que el nostre centre de referència sanitari, el Verge de la Cinta, no és capaç ni d'atreure nous

professionals de la salut, ni de retenir durant gaire temps els i les qui, en el seu dia, van triar treballar a les Terres de l'Ebre.

No és una qüestió que es faci notar només en l'àmbit sanitari, també passa en l'educatiu i potser en altres; en altres que no tenen "l'alternativa" de l'helicòpter per donar resposta a les mancances que tenim a les nostres terres.

Més enllà dels helicòpters, què

fem per millorar la situació? Durant anys, degut a les retallades i a polítiques sanitàries erràtiques, no més sabem de projectes i propostes "impossibles", res de res. D'un temps ençà fem reformes i transitoris millores en uns edificis col·lapsats, amb uns professionals sanitaris que no donen l'abast i que demanen alguna cosa més que un rentat de cara o uns aparcaments més dignes.

Sisco Lahosa

membre de la Plataforma per un nou hospital, universitari, de les Terres de l'Ebre

Cada vegada que veig l'helicòpter cercant solucions fora perquè aquí no les tenim penso en la necessitat del nou hospital, universitari, de les Terres de l'Ebre. Un hospital que més enllà de ser un nou edifici adequadament dotat, tingui la capacitat d'oferir un projecte innovador, un projecte de salut amb capacitat d'atreure i de retenir talent per tal que els helicòpters volin menys, només el que és estrictament necessari. I per tal que a la gent de les Terres de l'Ebre la malaltia greu d'algun familiar els sigui menys costosa humanament i econòmicament.